

Mindkét kérdést az ott álló 3 testvér bármelyikének felteheti a vándor, de a kérdésre csak az válaszolhat, akinek feltette. A három testvér egymásról tudja, hogy melyikük az igazmondó és melyikük a szeszélyes. Állítsuk valamilyen módon sorba őket, és számozzuk meg 1, 2, 3-mal. Ezután az 1. testvértől a 2.-ra mutatva kérdezze meg a vándor a következőt: Szokott-e ő hazudni? Ha a válasz *nem*, akkor a vándor így okoskodhat:

Ha az 1. testvér szeszélyes volt, akkor a 2., akire rámutattam, *igazmondó*, tehát a válasz nem lehetett hazugság.

Ha az 1., akit kérdeztem igazmondó volt és a szeszélyesre mutattam volna, a válasz nem lett volna nem. Tehát nem válasz esetén a 2. *nem lehet szeszélyes*. Így tehát nyugodtan megkérdezhetem tőle, melyik úton juthatok haza.

Ha az 1. testvértől *igen* választ kapott a vándor, akkor a következőket gondolta:

Ha a szeszélyesre mutattam, akkor biztos igaz a válasz, mert az igazmondó adta. A 2. testvér tehát nem megbízható.

Ha az igazmondóra mutattam, az igen válasz csakis akkor lehetséges, ha a szeszélyest kérdeztem, azaz az 1. testvér sem megbízható.

Így nem lehet az, hogy igazmondót kérdeztem és igazmondóra mutattam. Az 1., 2. testvér közül valamelyik szeszélyes, így legjobb, ha a 3. testvértől kérek útbaigazítást, hogy melyik úton jutok haza.

Kürthy Gábor (Pápa, Türr I. Gimn., III. o.t.)